

Kántor Zsolt

## ADRENALIN-EUFÓRIA

*Plankton*

Átjárónak nevezi a pillanatot Kierkegaard –  
Amin átlépünk és bekerülünk egy újabb létbe.  
Ez az a hely, ahová el szeretnénk jutni. )Révbe(  
Lenyomunk egy kilincset, és teszünk a lábunkkal  
egy hosszú lépést, azaz átjutunk az otthonunkba.  
Ami az örökkévalóság megművelt területe.  
De hová lesz ebből a megfontoltság, a körültekintés?  
A prudencia-patent? Meglepő. Ehhez nem kell.  
Hol a kítapogató lassú nyugalma?  
Minek sietünk bárhová is eljutni, amikor nincs időnk semmire?  
Amikor az ötletesség elsül, az útmutatás késik,  
a fül süket a tanításra, a vonakodás kicseng,  
de nem veszi fel senki. A segítség, a jó tanács  
távolról figyel, megáll-e önmagában a bölcsesség,  
mint rutin? Az ész az ösztönök helyére is megszövi  
a fátylakat. Akár egy pók. Nem szabad támaszkodni rá.

*Vár Ucca Műhely, 2020/4.*